

Nagyvárad, 1881. április 7. – Budapest, 1961. március 29.

Értelmiségi családban született, apja jogakadémiai tanár volt. A gimnáziumot Nagyváradon, a premontreieknél végezte, utána jogi tanulmányokat folytatott a nagyváradai jogakadémián, illetve a budapesti tudományegyetemen. 1903-ban jogtudományi, 1904-ben államtudományi doktorrá avatták. Egyévi önkéntes katonai szolgálat után, 1904–1905-ben az első félévben Berlinben, a másodikban Heidelbergben, majd az 1905–1906-os tanévben két féléven át a párizsi egyetemen bővítette jogi ismereteit. Ezt követően 1907 januárjában meghívást kapott az Egri Érseki Jogilyceumra, hogy legyen a közjog, a politika és a nemzetközi jog tanára. A budapesti egyetemen, 1911-ben, magántanári minősítést szerzett a magyar közjogból Kormányrendeletek című tanulmánya alapján. Az első világháborúban végig katonáskodott, illetve annak nagy részét hadifogolytáborban töltötte. A körülzárt Przemyslben ő szerkesztette, illetve írta a Tábori Újságot. A hadifogságból 1918 májusában tért haza, mint tartalékos százados. Az őszirózsás forradalom kitörésekor szerelt le; korábbi munkahelyére tért vissza, az egyházjog és az alkotmánytörténeti tanszéken adott elő. Egyidejűleg több társadalmi tisztséget vállalt, többek között Heves vármegye tiszteletbeli főjegyzője, a Gárdonyi Társaság alelnöke, a Jogakadémiai Tanárok Országos Egyesülete elnöke, a Magyar Országos Véderő Egylet Heves vármegyei főosztályának elnöke volt. 1925 decemberében kinevezték a pécsi Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetem közjogi tanszékére nyilvános, rendes tanárrá. 1927-ben a Szent István Akadémia rendes tagja, 1931-ben a Janus Pannonius Társaság alapító, választmányi tagja lett, majd 1942-ben a Magyar Tudományos Akadémia választotta levelező tagjává. 1932-ben, Belgiumban, két hónapon át, előadásokat tartott a magyar közjogról Habsburg Ottónak. Politikai magatartása miatt a németek 1944 októberében letartóztatták, és Nagykanizsára internálták. Pécs felszabadítása után, 1944. december elején sikerült visszatérnie a városba és bekapcsolódnia a város politikai életébe. A Polgári Demokrata Párt mandátumával a pécsi egyetem 1944. december 17-én képviselőnek küldte az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe; 1944. december 21-22-én beválasztották a politikai bizottságba. A tisztelet az Ideiglenes Nemzetgyűlés leköszöntéig töltötte be. Ekkor és a következő években is foglalkozott az ország életét meghatározó, a közvéleményt foglalkoztató politikai problémákkal, publicisztikai, illetve közjogi ismeretterjesztő cikkeket jelentetett meg. Az Ideiglenes Nemzetgyűlés szeptemberi ülésén az 1944. decemberi tanácskozáson kapott felhatalmazás alapján beterjesztette az ügyrendi szabályok tervezetét, valamint módosító javaslattal élt a következő választást szabályozó törvénytervezethez. Ugyanebben a hónapban egyetemi tanári kinevezést kapott a budapesti egyetem jogi karának közjogi tanszékére. 1949 áprilisában vonult nyugdíjba. A Magyar Tudományos Akadémia átszervezésekor, 1949. november 29-én tanácskozási tagként határozták meg az Akadémián elfoglalt helyét, ez azt jelentette, hogy a továbbiakban nem számoltak vele.